

Každá oblast lidského počínání skrývá stovky osudů, z nichž pouze některé se stávají známějšími. Aby o někom natočili film, musel dotyčný zanechat nesmazatelnou stopu a to **Johny R. Cash** bezpochyby zanechal. Nejen v oblasti country music, ale v hudbě všeobecně.

V poslední době se filmům mapujícím osudy hudebních legend daří. Je to rok, co v kinech zněly písně Raye Charlese ve snímku Ray a nyní je rozeznává Cash. Nemá-li někdo hudbu muže v černém rád, může se mu film jevit jako pouhé prokládání videoklipů a biografie. V tom je ale síla **Walk the line**. Je pravdou, že v některých scénách je režisér James Mangold rozvláčnější, avšak v celkovém kontextu sleduje jasný cíl. Představit Cashe jako osobnost, a to i ze stinných stránek, kterých bylo v jistých obdobích jeho života víc než dost.

Scénář se snaží zabývat se hlavně 50. a 60. léty, kdy Cash po návratu z Německa, kde byl jako voják na letecké základně, začíná s hudbou. Diváci jsou svědky vzestupu na výsluní slávy, vzniku největších hitů, ale i pádu až na dno. To když J.R. nezvládá svou závislost na narkotikách. Jako nit se celým příběhem vine láska a to nejen k hudbě, ale hlavně k June. Vždyť také příslibem vzájemného sňatku film končí.

Velmi silnou scénou je vystoupení ve Folsomské věznici, jehož atmosféru máme šanci prožít i s nedávno znovu vyšlým dvoj-CD live záznamů právě z Folsomského a Austinského lapáku. Těchto nahrávek se svého času prodávalo více než Beatles.

Představitel Johnnyho Cashe Joaquin Phoenix i Reese Witherspoon jako June Carter předvádějí velmi dobré výkony. Hlavně v hudebních scénách jsou přirození a autentičtí. Snímek má pěkný střih a celková atmosféra vyznívá jako skutečný obraz té doby. Snad malou skvrnou jsou podoby některých epizodních postav, hlavně muzikantů, které hrdina v ději potkává. Dát si trochu práce s hledáním herců pro Elvise, Jenningse a další, ač jejich záběry jsou pouze několikavteřinové, by bezesporu prospělo.

Velký díl práce odvedli také čeští tvůrci titulků, kteří se snažili přebásňovat texty znějících písní a přitom zachovat původní význam slov, což se jim ve většině případů zdárně povedlo. Jedná se o počin, který u takového filmu má obrovský význam.

Walk the line - 13. komnata Johnnyho Cashe

Napsal uživatel Jakub Blesk Moravec
Pondělí, 13 Březen 2006 03:00

Walk the line bude možná pro někoho šokující výpovědí o nesmrtelné legendě, ale každopádně je to film, který stojí za shlédnutí. A pokud bude někomu líto, že se nedozvěděl více i o druhé půli Cashova života, doporučuji knihu **Cash - vlastní životopis**. Ta se v podstatě stala i předlohou popisovaného snímku.

Závěrem bych dal slovo samotnému Cashovi, který v roce 1971 napsal píseň *Man In Black* (Muž v černém). Poslední sloka mnohé shrnuje.

*Já vím, že jsou věci které nebudou nikdy v pořádku
a kam se podíváte, najdete něco, co je třeba změnit.
Ale dokud se nezačneme snažit napravit jich jen pár
mě v bílém obleku neuvidíte.*

*Ano, rád bych nosil barvu duhy každý den
a hlásal do světa, že všechno je , jak má být.
Tak se pokusím odnést trochu té temnoty na sobě.
Dokud se svět nezjasní, budu tím člověkem v černém já.*

(přeložil Jiří Baxa)

Walk the Line

Režie: James Mangold

Scénář: James Mangold, Gill Dennis

V hlavních rolích: Joaquin Phoenix, Reese Witherspoon, Robert Patrick, Tyler Hilton, Johnny Holiday

USA 2005, 135 min